Hilbert space-filling curve

Datum:13.12.2014Autor:Bc. Jan UrubekLogin:URU0006

Space-filling curve

Křivka vyplňující prostor je křivka, která bezezbytku vyplňuje oblast n-rozměrného prostoru. Jednoduše řečeno 1D křivka vyplní n-rozměrný prostor. Jedná se o fraktál, protože dimenze výsledného útvaru je (ostře) větší než dimenze křivky.

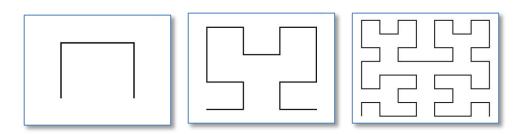
Vlastnosti prostor vyplňujících křivek:

- patří mezi fraktály
- jsou si sobě podobné
- jsou invariantní vůči velikosti
- jsou nekonečně dlouhé
- přestože v zobrazení prvních iterací mnohých z nich převládají úsečky, limitně úsečky neobsahují
- přestože technicky vzato se musí v každém bodě protínat, podle většiny zadání se neprotíná vůbec
- dimenze výsledného útvaru je (ostře) větší než dimenze křivky.

Hilbert space-filling curve

Hilbertova křivka je fraktálová, plochu-vyplňující křivka, jejíž dvourozměrnou variantu jako první popsal německý matematik David Hilbert v roce 1891.

Hilbertova křivka vytvořená v n-té iteraci (n>1) se získá ze čtyř Hilbertových křivek vytvořených v n-1 iteraci, přičemž tyto křivky jsou odpovídajícím způsobem orotovány a zmenšeny na polovinu (tím se dodrží velikost původního obrázku).

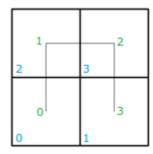

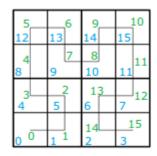
První tři iterace Hilbertovy křivky

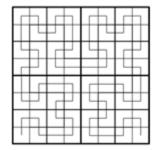
Realizace v aplikaci

Pro generování Hilbertovy křivky byl zvolen jazyk C++ a pro následnou vizualizaci knihovna Qt obsahující widget Graphics View, který umožňuje vykreslování jednoduchých čar.

Samotným základem algoritmu je rozrastrovaná plocha na 4^N políček, kde N reprezentuje počet iterací křivky.

Rozrastrovaná plocha pro vykreslení iterací Hilbertovy křivky.

Jak lze vidět z obrázku výše, veškeré vrcholy dané křivky se nacházejí ve středu políček. Programově bylo nutné vytvořit novou datovou strukturu workPoint, obsahující :

- **Vector2 center;** dvoudimenzionální pozice bodu (vrcholu)
- int drawedIndex; index bodu na plátně (znázorněno modrou barvou)
- **int curveIndex;** *index určující pořadí vykreslovaného bodu* (znázorněno zelenou barvou)

Samotné generování křivky bylo založeno na dynamických datových polích typu std::vector obsahujících prvky výše zmíněné struktury workPoint a implementací transformačních metod nad nimi (rotace o 90°, zrcadlení, atd..).

Základem bylo nadefinování vzhledu křivky při iteraci 1. Další následující iterace byly realizovány tak, že se vzal výsledný tvar (vektor) z minulé iterace a čtyřikrát se zkopíroval a vhodně narotoval do již rozrastrované plochy. Rovněž bylo nutné každému novému zkopírovanému tvaru zvýšit vykreslovací indexy o velikost vektoru z minulé iterace.

Výstupem tohoto algoritmu byl vektor o velikosti 4^N, kde N reprezentuje počet iterací. Tento vektor bylo nyní nutno seřadit vzestupně podle vykreslovacích indexů (curveIndex). Jakmile byl seřazen, stačilo jej procházet a vykreslovat čáry z předcházejícího bodu do aktuálně iterovaného.